

Turizem ni več beseda, ki bi pomenila privilegij za nekatere, za ljudi, ki jim ravno ni treba gledati na vsak dinar. Turizem je postal potreba čedalje širšega kroga ljudi v svetu. In prav tako pri nas. Turizem iz dneva v dan bolj pridobiva na veljavi kot gospodarska panoga, ki ima lahko odločilno učinek za posamezna gospodarska območja.

Gorenjska je eno samo turistično področje. Nedvomno sodi vanj tudi

cerkljanska občina, zlasti sedaj ko postaja potreba po sodobnejših oblikah turizma, ki se kaže tudi v žičnicah, razveseljiva stvarnost.

V občini Cerklje bo treba misliti na to in se že začetki pripravljati, kajti ne bi bilo pravilno, če bi razvijajoči se turizem v zvezi z žičnico na Krvave, ki je v gradnji in katera bo končana spomladaj prihodnjega leta, našel krajevne gospodarske činitelje nepripravljene.

Prvi korak naprej v tej smeri bi bila ustanovitev turističnega društva, ki

naj bi s podporo občinskega ljudskega odbora začel delati na tem.

Ukrepati bo treba brez dvoma kar najhitreje, saj ima lahko prav ta gospodarska panoga velik pomen za sicer pasivno gospodarstvo občine. Mimo skrbi za razvoj kmetijstva, je torej skrb za razvijajoči se turizem najaktualnejše in najzanimivejše delovno torišče cerkljanske občine. I. A.

AKTUALNO VPRAŠANJE

PRED VOLITVAMI
V LOKI

Zbori volivcev v škofjeloški občini so po mestnih volilnih enotah, v Godešiču in Retečah lepo uspeli, drugje pa so bili bolj slabobiskani, čeprav moramo tudi tu ugotoviti, da je bila razprava živa in vsestranska, torej, da so bili vsebinsko dobri. Zategadelj je splošno predvolilno ozračje kar zadovoljivo, saj so bile priprave s strani občinskega ljudskega odbora temeljite, posebno kar zadeva obravnavo gospodarskih in komunalnih vprašanj. To pa je v glavnem tisto, kar občane najbolj žuli in so tudi ob tem najbolj občutljivi. V razpravah zato skoraj nikjer ni bilo čutili kritičnih pripomb na delo ljudskega odbora. Izčrpno poročilo o teh vprašanjih, ki je bilo natisnjeno tudi v posebni brošuri, je volivcem jasno prikazalo, da je bil v pretekli mandatni dobi storjen velik korak naprej in da tega napredka ni mogoče zanikati. V občini je precej kmečkih in obrtnih proizvajalcev, a na zborih volivcev ni bilo posebnih vprašanj ali pritožb glede odmere davkov, čeprav je — kot drugje — tudi v loški občini to vprašanje še neurejeno in problematično. Kataster še ni urejen, predvsem pa bi bilo treba zemljišča na novo oceniti in pravilno postaviti razdelitev na razrede, kar pa seveda ni v pristojnosti občine same.

Volivci so dali vrsto koristnih

predlogov v zvezi s komunalnimi napravami (vodovod, kanalizacija, elektrifikacija itd.), manj pa so razpravljali o našem zunanjepolitičnem položaju in razvoju v svetu. Med drugim so predlagali, da bi se dalo mnogo več koristnega napraviti, če bi sodelovali volivci tudi s prostovoljnimi delom, saj vse komunalne naprave služijo v prvi vrsti njim samim (n. pr. kopalnice, vodovodi itd.). Tako so se n. pr. na Godešiču in v Retečah že obvezali za 1000 prostovoljnih ur za ureditev perišč.

Volivci se strinjajo s tem, da je treba voliti nove ljudi, ki bodo pokazali večjo resnost in pripravljenost za delo. V tem smislu kažejo predeli v smeri Poljanske doline večjo zainteresiranost kot ostali okoliški kraji. Žal so bili prav tam (Zmirec, Log, Zapreval) opravljeni zbori volivcev s preveliko naglico ter so pretežno razpravljali samo o kandidatih.

Zanimivo je, da so se to pot kmetje otepalj kandidatur, čeprav je bilo s terena signalizirano, da je v ljudskem odboru premalo kmetov. Delno je to razumljivo, kajti za marsikoga predstavlja to prehudo breme, saj se mnogokrat znajde v kleščah med zahtevami družbe in zahtevami ter naziranjih privatnih kmečkih proizvajalcev. Podobno so se branili kandidatur tudi obrtniki.

Za občinski zbor je bilo predlaganih 64 kandidatov. V nobeni volilni enoti z izjemo Virmaš, kjer kmetje niso hoteli prevzeti kandidature, ni bil postavljen samo en kandidat. Ponekod so celo trije za vsako mesto, da bo izbira večja. Od predlaganih kandidatov je 14 delavcev, 14 kmetov, 33 raznih uslužbencev, 1 obrtnik, 1 upokojenec in 2 gospodinj. Skupno kandidira 7 žena. Starost kandidatov je naslednja: 10 kandidatov je starih do 30 let, 47 med 30 in 50, ostali so starejši.

Priprave za volitve v delovnih kolektivih so potekale brez zapletov, saj so tam že vajeni kolektivnega dela in skupnega nastopanja. Skupno so v prvi proizvodni skupini postavili 55 kandidatov, od katerih je 23 delavcev, 22 uslužbencev (le 3 direktorji in 3 upravniki podjetij) in 11 žena. V zboru proizvajalcev je več mladih ljudi — do 30 let jih je 18, od 30 do 50 let jih je 31, ostali so stari nad 50 let. V drugi proizvodni skupini pa je 10 kandidatov, od katerih so 4 kmetje, 2 zadružna uslužbenca in 4 obrtniki.

Novo izvoljeni odborniki bodo morali na prvi seji poskrbeti, da bodo v okrajni zbor izvolili res delavoljne ljudi, ki bodo v okraju nekaj pomenili. Dospel stá od 6 odbornikov le 2 redno obiskovala seje! Tudi bo potreben temeljit premislek pri postavitvi predsednikov posameznih svetov, saj bodo slednji morali delati čimbolj samostojno ter zato do področnosti poznati razmere na svojem področju. Dospel je bilo marsikje tako, da so obravnavali sveti samo stvari, ki so jim bil predložene v obravnavo. Nesporno pa bo težava tudi s prostori za ločene in skupne seje, saj bo potrebno poskrbeti za čim boljše stike pri delu obeh zborov.

Andrej Česen

GLAS
GORENJSKE

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZA GORENJSKO

LETO X. ŠT. 80 — CENA DIN 10.—

Kranj, 14. oktobra 1957

Po cerkljanski občini pred volitvami

DA BO NOV LJUDSKI ODBOR RES LJUDSKI

Zbori volivcev za izbiro kandidatov v novi občinski odbor so bili v cerkljanski občini različni. Ponekod so volivci polnoštevilno sodelovali v izbiri kandidatov in se pogovorili o dosedanjem in bodočem delu ter dali tudi vrsto predlogov bodočim odbornikom za njihovo delo. Ponekod pa so bili zbori slabše obiskani, v nekaj primerih celo nesklepni, tako, da so morali predlagatelji zbirati podpise za listo državljanov, da so tako zagotovili kandidate iz svojih krajev.

Toda vse to je že za nami. Devetdeset kandidatov je sprejetih za novi občinski odbor, v katerem bo 42 članov: 21 v zboru proizvajalcev in prav toliko v občinskem zboru. Izbira na volitvah bo vsekakor zadostna. Iz kandidatnih list je tudi razvidno, da je za občinski zbor kandidiralo precej mladih ljudi, in sicer 20 izpod trideset let starosti. Volivci imajo torej zaupanje do mladine. Brez dvoma bo mladina, kolikor bo tudi izvoljena, opravila to zaupanje volivcev. Žal pa, da sta med kandidati samo dve ženi, in sicer za zbor proizvajalcev.

Kar volivci pričakujejo od novega občinskega odbora, je to, da bi jim bil le-ta čimbolj blizu, da bi čimbolj poznal njihove težave in probleme; z eno besedo, da bi bil res ljudski. To pa je možno le takrat, kadar izvoljeni odborniki in odbor v celoti sodelujejo s čim širšim krogom državljanov. To bo možno takrat, ko bodo izvoljeni odborniki organizatorji in koordinatorji zaleta in dejavnosti prebivalstva za uresničevanje njihovih ciljev.

Kako pa je bilo doslej? Podatki kažejo dobro. Občinski odbor je imel 7 svetov in razne komisije. Mimo tega je v občini 10 krajevnih odborov in več drugih organov, kjer imajo volivci široko možnost aktivnega sodelovanja. V celoti je v vseh teh organih približno 10% volivcev oziroma petina prebivalstva, ki so bolj ali manj zadolženi in odgovorni za aktivno delo. To je res lepa številka.

Žal pa je to zgolj statistika. Če bi naredili prerez in ugotavljali kako so državljanji v resnici tudi sodelovali v vseh teh organih oblasti, bi bila ugotovitev dokaj drugačna. Res, dosti je

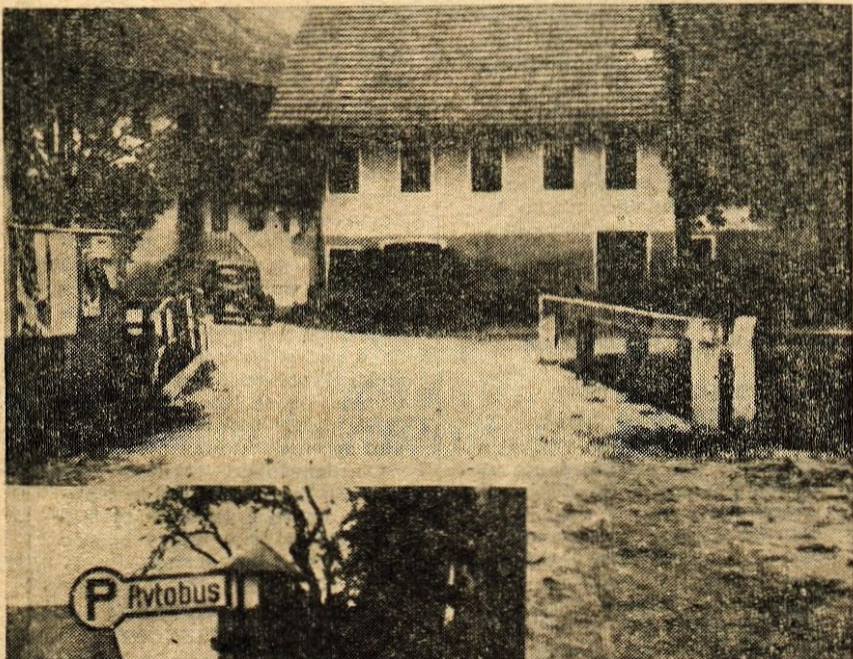
lepih primerov. Prebivalci v Velesovem so n. pr. s svojim krajevnim odborom urejali vrsto komunalnih potreb, uredili so med drugim lepo cesto in veliko prispevali v prostovoljnem delu in gradbenem materialu. Skupno s svojim odborom so se pogovorili in reševali mnoge težave in potrebe kraja. To pa ni moč trditi za krajevne odbore v Senturški gori, v Brnikih in še drugod, kjer le-ti niso našli sodelovanja in pomoči v širšem krogu prebivalstva. Krajevni odbori so dobili iz občinskih skladov tudi sredstva kot pomoč za urejanje cest in podobno. Kako so ta denar porabili? V nekaterih krajevnih odborih si s tem niso belili glave. Računovodsko so izplačevali naročila in usluge in ko je bila blagajna z vsemi zakonitimi registracijami spet prazna, so se oddahnili in dvignili roke. Pri marsikaterih izdatkih niso niti pazili, če so le-ti res potrebni. Seveda je bilo vse drugače tam, kjer so ta denar rabili le za najnujnejše. Skupno z vaščani so se pogovorili (tako je bilo tudi v Velesovem) za množično pomoč in denar so trošili le za nabavo potrebnega materiala ali strokovno delo. Navadna težaška, a včasih tudi strokovna dela, so izvajali vaščani, dajali les, pesek in drugo. Dobilnemu denarju so tako povečali vrednost v dokončanih delih do dvakrat ali trikrat.

Tudi dejavnost svetov pri občini je bila prav tako zelo različna. Nekateri so uspeli vključiti v svoje delo precej prebivalstva z različnimi množičnimi akcijami, dočim so drugi ostali skorajda izolirani in delali, kolikor so, le v svo-

jem ožjem krogu. Beseda zborov volivcev kot osnovnih parlamentov v strukturi naše ljudske oblasti tudi ni bila dovolj glasna in kritična. Tu niso mišljeni zbori v sedanjih predvolilnih dejavnostih, marveč zbori sploh v zadnjih letih. Le malo je bilo primerov, da so državljanji samoiniciativno zahtevali zbere in na njih skušali reševati važne, širše probleme, in vse preveč je pojavov, kjer se kaže ozkost. Upravičeno so n. pr. na zborih volivcev kritizirali slabo organizacijo dela na kmetijskem posestvu in pokazali na škodljive pojave. Vendar je bilo takih primerov malo. Premalo je bilo pozitivne in dobre kritike o delu izvoljenih občinskih in vaških organov, premalo pobud, predlogov in pomoči, ki pa bi bila najvažnejša.

Kakšna bo dejavnost novega občinskega odbora? Po zakonski pravi do biva občina vse večje pristojnosti od okraja. Novi občinski odbori bodo na pr. imeli tudi zbor proizvajalcev, kar doslej ni bilo. Nov način delitve dohodka gospodarskih organizacij prav tako predvideva večje uveljavljanje komune. Vse to daje večje pravice, hkrati pa tudi dolžnosti ne le izvoljenim odbornikom in volivcem, ampak državljanom v celoti. Zato je zelo važno, kakšne ljudi bodo volivci končno izbrali na volitvah in predvsem važno, kakšno pomoč in sodelovanje bodo izvoljeni odbornikom volivci in prebivalci v celoti tudi nudili. Le odborniki in občinski odbor v celoti, ki bo imel vso pomoč prebivalstva, bo sposoben najti in razvijati vse lokalne vire in možnosti napredka v korist občinem in skupnosti.

K. M.

V SLIKI IN BESEDI

Na poti od Poljan do Gorenje vasi je avtobusna postaja. To mesto je seveda treba zaznamovati, toda ne tako kot se to naredili domašinski vaščani, ker so zamislili znak kar za štirno, ki stoji ob cesti.

V Poljanah je treba misliti na gradnjo še enega novega mostu, toda ne takšnega, ki bo oviral promet kot ga sedanji (slika zgoraj).

naš razgovor

Več zanimanja za kmetijstvo

Tokrat je imel »naš razgovor« malce nenavadno obliko. S predsednikom gornjevaške občine sva se pogovarjala na odru, ob priliki Novinarskega večera v Poljanah, pretekli četrtek. Prebivalci so imeli na ta način priložnost videti neposredno kako nastajajo taki razgovori, ki jih potem bero v »Glasu Gorenjske«.

Brez treme zaradi gledalcev in sproščeno je potekal najin razgovor...

— Tovarniški predsednik, prosim vas, če bi lahko povedali, koliko svetov imate v občini?

V gorenjevaški občini deluje pet svetov, bolj ali manj dobro.

— Kateri izmed svetov pa je najbolj delaven?

»Od vseh je še najbolj uspešen svet za socialno varstvo. Ta je v času svojega obstoja rešil že več kot dvesto prošenj. Pri tem je imel svet, zlasti glede pravilnosti do posameznikov precej uspeha.«

— Kakšnih oblik dela pa se poslužuje ta najdelavnejši svet v občini, pri svojem delu?

»Zdi se mi, da je obiskovanje vseh varovancev

in vseh tistih, za katere skrbi naš svet, po domovih, ena izmed zelo posrečenih oblik neposrednega stika nekega občinskega družbenega organa s prebivalstvom. In člani našega sveta so v letošnjem letu obiskali vse varovance.«

— Gorenjevaška občina je ena izmed tistih, ki ima razmeroma najmanj svetov. Tovarniški predsednik, ali mislite, da bi bilo potrebno bodisi povečati število članov v svetih; razen tega pa nas zanima, kakšno je vaše mnenje o tem, ali bi kazalo pri občinskem ljudskem odboru ustanoviti še kašen svet, ki ga doslej niste imeli?

»Zdi se mi, da bo neposredna naloga novega občinskega ljudskega odbora v Gorenji vasi, ustanoviti svet za kmetijstvo in gozdarstvo, kajti dosedanji svet za gospodarstvo ni posvečal kmetijstvu dovolj pozornosti. Razen tega pa je kmetijska proizvodnja za našo občino poglavitnega pomena in se bomo morali še resneje spoprijeti s kmetijskimi problemi. Toda — če bodo člani svetov hodili na seje pretežno nepripravljene kot doslej, bo le težko doseči pomembnejše uspehe.«

I. A.

VIGENCI

79

„Nehaj vendar, saj nisi otrok! Kaj pa sem storil smrkavcu? Niti dotaknil se ga nisem, čeprav bi bil zaslužil, da bi ga pošteno prebutal! Menda ne misliš resno, da bi tvojega brata izročil sodišču? Samo izvedeti sem hotel, kdo mu je podkuril! Tak daj no, bodi že tiho!“

Ni mu odgovorila, zdelo se je, da ga ne sliši in ne razume. Dominik je pa stal pri njej, naposled pa siknil kletev in šel. Zadrlesnil je vrata, da so se stresle šipe v oknih. Ana se je napol dvignila, obupano pogledala v vrata, nato pa se vrgla nazaj na klop in spet krčevito jokala.

Nslednji dan so tesarji popravili kolo tudi v zgornjem vigenču in delo je steklo. Dominik je hodil okoli z mračnim obrazom, z nikomur ni govoril, niti z Ano, a tudi žandarjev in sodnije ni več omenil. Čutil je, da bi nič ne opravil.

V soboto se je vrnil domov stric Miklavž. Čevlje je imel vse blatne in obleko povaljano, na hrbtu se ga je držal seneni drobir, ker je prenočeval v neki šupi. Splazil se je v hišo kot tat in se do nedelje ni prikazal iz svoje kamre. V nedeljo ga je Ana poklicala k južini. Molče je prisedel k mizi, nikomur ni dal oči in v vsem vedenju je bil še najbolj podoben pretepenemu psu. Jed se mu je upirala, da je stežka požiral, grlo je imel vse izžgano od pijače. Po rokah in obrazu je bil opraskan, za vratom je imel podplutbe od pretepa z bistriškimi gostilničarjem, ki ga je s težavo vrgel čez prag. Kako je prišel z Bistrice v Kropo, se ni mogel spomniti. — Ko je Ana po južini prinesla na mizo steklenico mošta, se je obrnil proč, pijača se mu je gabala. Ana mu je ponudila naj pije, Miklavž pa je samo nekaj zagodrnjal in odmotovil iz hiše, kakor bi ne maral pijače niti videti.

V ponedeljek zjutraj je spet stal pri nakovalu. Ves dan ni spregovoril z nikomer in tudi Alešu, ki je silil vanj, ni odgovarjal. Neprestano je mislil samo na popivanje in se kesal, kakor že vsakokrat, kadar se je vdal pijači. Čez nekaj dni se mu je razbolela vest umirila in znova je trdno sklenil, da nikoli več ne pokusi vina ne žganja. Ko je to sklenil, je postal spet stari, uren pri delu, zgovoren in nekoliko zbadljiv.

Hetori je nekoliko začudeno odzdravil. Hotel je mimo Domi nika v hišo, toda kovač mu je zastavil pot.

— Po viharju, ki so ga povzročila podžagana kolesa, je nastal v Gašperinovi hiši mir. V obeh vigenčih so delali podnevi in ponoči. Podnevi je pazil na delo Dominik, ponoči Voltrešč. Stric Miklavž se je vestno držal nakovala in Aleš se je unesel. Ni bil prijazen z Dominikom, toda nič več se nista prerekala. Če sta morala govoriti, sta opravila to na kratko in brez zbadanja.

Sredi oktobra se je Dominik spet odpeljal v Gradec. Tokrat ni šel skrivaj, kakor prvič. Izposodil si je od Ane konja in hlapca, da ga je zapeljal na kolodvor v Podnart. Ni bil več neznamenit kovač, ki bi moral pešačiti proti Podnartu in čakati, kdaj se mu bo ponudila prilika, da se bo komu prislonil na voz. Za na pot si je kupil novo obleko in jo dal gosposko ukrojiti. Zdaj se je mogel kosati z vsemi sinovi trških bogatašev. Brke si je pristrigel prav na kratko in težko srebrno verižico si je pred odhodom dolgo drgnil z zdrobljeno kredo, da se je svetlo bleščala. V novi obleki je skušal tudi svojemu vedenju dati nekaj več uglednosti. Ni se bal, da bi bil v družbinah pisarnah spet tako okoren, kakor prvič. Računal je, da bo zdaj mogel tudi on postaviti svoje pogoje. Prvič mu jih je družba vsilila.

Vrnil se je šele čez teden dni, utrujen, toda zadovoljen. Stisnil je Ani roko in ji izročil darilo: pisan šal, kakršne je videl nositi gospe v Gradcu. Ana si ga je samodopadljivo ogrnila okrog ramen in se dolgo vrtela pred ogledalom. Dominik jo je opazoval, potem je stopil k njej in jo objel.

Kakšna bo zemlja čez sto let

- ◀ Znanstveniki pravijo, da bo tedaj že nad sedem in pol milijarde ljudi
- ◀ Surovine iz kamenja in granita
- ◀ Lakote se ni treba bati

Znanstveniki že dolgo razmišljajo o tem, kakšna bo naša zemlja v bodočnosti. Nekatera pesimistična predvidevanja o usodi človeškega rodu so se pokazala kot neznanstvena, vendar so se znanstveniki razdelili v dva tabora: Nekateri pravijo, da je človek izrazil že skoraj vse prirodne rezerve energije in hrane ter da mu preti katastrofa, drugi pa so mnenja, da je zdaj komaj začetek dobe, v kateri se bo znanost temeljito uveljavila. Izsledki komiteja za znanstvena raziskovanja na Harvardski univerzi kažejo pozitivne rezultate.

Predvsem prebivalstvo zemlje hitro narašča. Pred 300 leti je živelo na svetu komaj 600 milijonov ljudi, leta 1950 pa jih je bilo že 2 milijardi in štiristo milijonov. V 300 letih se je torej prebivalstvo zemlje početrilo. Če se bodo ljudje tako hitro razmnoževali kot doslej, bo na zemlji čez sto let že 7,5 milijarde prebivalcev.

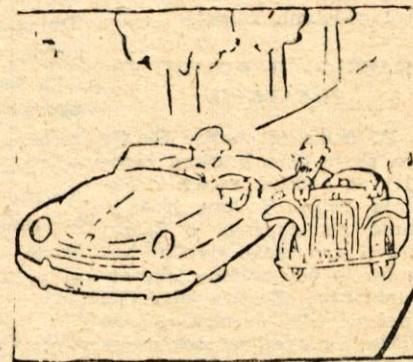
Vendar se znanstveniki pred temi številskimi niso prestrašili. Vedo namreč, da obstajajo v soncu in kamenju neizčrpani viri energije. Prav tako je mogoče zagotoviti hrano. Znanstveniki skrbijo le to, če bo na svetu dovolj tehnično izobraženih ljudi, da bi zadovoljili velikim potrebam znanosti in tehnike. Mnenja so, da bi se brez zadostnega števila visoko izobraženih ljudi človeštvo razvijalo mnogo počasneje.

Kaj pa energetski viri? Doslej znani viri energije se izčrpavajo in treba bo najti nove. Nekateri znanstveniki menijo, da bosta granit in navadno kamenje zagotovila mnoge nove surovine. Hkrati bodo iz kamenja pridobivali tudi kovine in druge rude za industrijo.

Kar zadeva prehrano, je perspektiva črna le na prvi pogled. Človeška prehrana temelji pravzaprav na rastlinskem svetu. Rastline izkoriščamo neposredno in posredno po rastlinojedih živalih. Natančni računi kažejo, da rastlinski svet na kopnem in v morju že danes daje petstokrat več kot so potrebe človeštva. Z izboljšanjem tal pa bo mogoče doseči mnogo večje donose. In nazadnje se človeštvu ponujajo še ogromna neizkoriščena prostiranja. Zaradi tega bo z racionalnim

izkoriščanjem vseh virov možno zagotoviti hrano tudi za nove milijarde ljudi.

ZA SMEH

NOVO VLAKNO IZ LAVE 1000° C bo premalo, da bi nam zgozrela obleka

Lava je veljala doslej za skorajda brezkoristno tvarino. Lahko bi jo kvečjemu uporabljali za nasipanje cest in gradnjo hiš, ker pa je zelo težka, se tudi transport z njo ne bi izplačal. Pred nedavnim pa so kemiki odkrili, da je iz lave možno izdelovati vlakna. Na Etni so kmalu nato zapela kladiva na stisnjeni zrak in pod pobočjem vulkana čakajo dan za dnem vrste tovornih avtomobilov, ki vozijo lavo v Santa Teresa Riva. To je vasica v bližini Mesine, kjer je preko noči vzcvetela mnogo obetajoča industrija. Zasluga kemikov je, da iz Etnine lave predejo vlakna z izredno odpornostjo proti vročini. Umetna volna iz lave baje že povzroča resne skrbi rejcem ovac na

Siciliji, ki se bojijo za zaslužek. Sintetične volne iz zemeljskega plina, mleka in stekla poznamo sicer že dlje časa, toda vlakna iz lave so izdelana iz najcenejše surovine in tudi postopek izdelave menda ni preveč zamotan. Lavo ogrejejo na 1900°C, jo centrifugirajo in izvlečejo v tanke nitke. Izdelujejo jih po nemškem patentu in naprava v Santa Teresa Riva je edina te vrste na svetu. Za zdaj lahko izdelajo v enem letu 3 milijarde kg lavih vlaken.

Zdaj poglejmo še, kaj si obetajo strokovnjaki od novega izdelka. Predvsem je nova volna odlično sredstvo za termične in akustične izolacije, torej ceneno nadomestek za pluto, klobučevino in stekleno volno. Novo tkivo prenese temperaturo do 1100°C. Novi material je tudi izredno odporen proti lužinam in kislinam. Tudi morska voda mu ne škoduje. Te lastnosti bodo prav gotovo uporabili graditelji kemičnih tovarn. Gradbenike bo zanimalo vlivanje lavih plošč iz lave itd. V Santa Teresa Rivi nameravajo stroje za izdelavo lavih nit še izpopolniti in obetajo, da bodo kmalu uspeli prestati tudi niti, ki bodo primerne za obleko. Kot slab prevodnik toplote bi bile take obleke v hladnih območjih naravnost idealne. Trenutne težave niso nepremostljive, če smemo verjeti skupnim poročilom proizvajalcev, za katere je najboljši trd oreh barvanje novih vlaken in še tega skušajo streti s pomočjo visokih temperatur in pritiskov.

Prve vzorčne dobave tujini so bile velik uspeh za mlado industrijo. Kaže, da je Sicilija pred precejšnjim industrijskim razvojem, saj trdijo, da niso vse lave sposobne za predelavo. Tako n. pr. ima lava iz Vezuva preveč železa, pri Padovi preveč silicija, in tretja zopet preveč aluminija. Pa ne bojmo se, da bo lave zmanjkalo — 3200 m visoka Etna ima dovolj lave. Samo pri enem izbruhu tega vulkana v letu 1929 je prišlo na dan 53.000.000 m³ lave. Pa končno, saj je Etna sama vsa iz lave, torej cenene gradiva na pretek.

Zot vsako leto, tako ima tudi letos »Glas Gorenjske« svoje že tradicionalne novinarske večere po Gorenjski. Vendar so letošnji obiski za bralce še posebej pomena, saj praznuje »Glas Gorenjske« v letošnjem letu 10-letnico svojega izhajanja, in zato, ker so v času pred volitvami v Lave občinske ljudske odbore.

V četrtek so novinarji gorenjskega poltednika obiskali v občini Gorenja vas Poljane, v petek pa so bili v Cerkljah. Na obeh večerih je poskrbel za prijetno zabavo in smeh Lipe Revše iz Kranja. Mladi in stari pa so le s težavo krotili svoje podplate, saj jih je Ahačičev kvartet iz Kranja, ki ga vidite na sliki, s svojimi valčki in polkami navdse navdušil.

Danes zvečer ob 19.30 uri bo enak novinarski večer v Kropi v Domu kulture. V prihodnjih dneh pa novinarje »Glasa Gorenjske« lahko pričakujete še kje na Gorenjskem.

TOM IŠČE ZAKLAD

PRIPREDIL: IVAN ABRAM
RISAL: MILAN BASTIČ

65.
Tudi tetka Polly je bila ginjena, toda grdnčila je čelo in majala z glavo ob pogledu na Toma, tega nepridiprava, katerega dogodivščine so ji povzročale sive lase. — Tom in Huck sta odšla v kopalnico, so tam umila in preoblekla ter se nato vrnila v jedilnico, kjer se je stari Valžan že pripravil, da bo nekaj povedal. Gostje so posedli za mizo. Valžan je imel nagovor, v katerem je vsem navzočim razodel skrivnost, da je bil pravzaprav Huck tisti, ki je rešil Douglasovi vdovi življenje.

66.
On je bil namreč tisti, ki je obvestil starega Valžana o nevarnosti, ki ji preti. Vsi so bili ginjeni. Le Huck je bil navidezno najbolj miren. Douglasova vdova je s solzami v očeh dejala: »Dragi Huck! Vse doslej si se potikal okoli, spal po senikih, se hranil zdaj tu zdaj tam in nihče ni skrbel zate. Zato sem sklenila, da te vzamem k sebi. Skrbela bom zate tako kot bi lahko samo tvoja mati!« — Med tem slavnostnim govorom pa se je Tom spet izmuznil.

67.
Ravno takrat, ko je Huck objel svojo skrbnico, je Tom prišel v sobo z zakladom. Vreči je drugo za drugo položil na mizo, odvezal in iz njih so se usuli zlati kovanci. Vsi so obnemeli. Tom pa je zmagoslavno dejal: »S Huckom sva le našla zaklad. Delila si ga bova. Z denarjem bomo lahko lepo živeli!« — Tom in Huck sta se od veselja objela. Radovednosti in občudovanju ni bilo ne konca ne kraja. Tom je le zaradi vljudnosti odgovarjal, kajti ob zavesi pri oknu je stala Becky, ki jo je imel zelo zelo rad.

68.
Dečkoma je poslej ugled zrasel. Vsi njuni vrstniki so ju občudovali in jima potihoma zavidali. Toda nista se menila za to. Z leti sta postala resnejša in vse tisto mladostno nagajivost in tista mladeniška objestnost ju je minila. Pridno sta hodila v šolo, se učila in dosegala lepe uspehe. Tetka Polly ni več zmajevala z glavo nad Tomom in tudi Douglasova vdova je bila ponosna na Hucka, ki se ni več potikal okoli. — Le to se ne ve, če so je Tom poročil z Becky...
K O N E C